

diskutere, i hvilket omfang det er nødvendigt i denne sag.

Så vi vil stemme imod begge disse forslag, og så er vores håb i sidste ende, og det vil jeg godt sige, at det her forslag så samlet kan falde, således at man måske kan tænke sommeren over i en situation, hvor vi ikke har det kaos, vi havde i efteråret, og så kan finde de rette midler til at løse det her problem. Og de rette midler er en kortere sagsbehandlingstid og i højere grad en politiovervågning og så, hvis der skal være frihedsberøvelse, så frihedsberøvelse i nogle helt andre dimensioner end det, der er tale om i det forslag, vi har nu. Det forslag, vi har nu, er helt uværdigt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Det blev tidligere sagt af formanden, at vi måtte sørge for at være færdige med vores ændringsforslag og andenbehandling her i salen inden kl. 12, og det er selvfølgelig bare en opfordring. Men for os at se har det ikke mere hastværk, end at vi skal igennem det, vi skal igennem. Og for os at se er det her altså en meget vigtig sag, som berører et meget vigtigt område, nemlig udlændingepolitikken, og der må vi tage den diskussion, der skal til.

Vi må nok sige, at det undrer os, at vi har med en så svag regering at gøre, at den ikke har sit parlamentariske grundlag i orden, altså at den først og fremmest ikke har styr på Enhedslisten og SF, som står bag denne her regerings politik. Men det har den åbenbart ikke, eller det har den i hvert fald tilsyneladende ikke. Det er der noget, der kunne tyde på, og derfor er det, at man er i gang med denne her meget mærkelige øvelse med at snakke med løsgængere osv. osv., som vi har hørt om her i dag.

Det, der står tilbage for os, er, at regeringen åbenbart er villig til at gøre det, som den meget kritiserer, at en eventuel borgerlig regering, også efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti, skal være villig til, nemlig at tage det flertal, der nu engang er, og sørge for, at noget vigtig lovgivning bliver gennemført.

Vores klare opfattelse er, at en borgerlig regering efter et valg må og skal gennemføre reelle stramninger i stedet for denne her smule, der er tale om med det forslag, vi i dag debatterer, og det skal den gøre sammen med Dansk Folkeparti. Det er vores ønske, det er vores mål, og vi kan

love en eventuel borgerlig regering, at det vil den blive holdt fast på i tide og i utide.

Det, der er problemet i det forslag, som regeringen er kommet med omkring frihedsberøvelse, er jo grundlæggende, at det retter ikke op på de problemer, som vi står over for her i samfundet i forhold til udlændingepolitikken.

Hvis vi ser på det antal, som kom hertil sidste år, var det jo 10.077 asylansøgere, det var 12.514 familiesammenførte, og der foregik kun 96 repatrieringer af de flygtninge, der kom her til landet. Det viser jo med al ønskelig tydelighed, at med et tal på i alt 22.600 nye borgere her til landet er det enorme problemer, vi står over for. Og de enorme problemer kan ikke løses af de småting, som regeringen fremkommer med.

Der var en tidligere taler, hr. Jann Sjørnsen, der var inde på, at der var en række stramninger, som den her regering havde gennemført, ja, der var nogle stramninger, som Kristeligt Folkeparti ikke kunne være med til, og det dækker formentlig også CD, som jo er et slapperparti på det her område. Jamen undskyld mig, tallet 22.600 i år 2000 taler altså ikke for, at der er sket særlig mange stramninger. Hvad er det for nogen fantastisk virkningsfulde stramninger, som er så forfærdelige? Det har jeg svært ved at se.

Tallet 22.600 med den udvikling, vi så i øvrigt ser i år, hvor tallet sikkert ikke bliver mindre, viser jo nemlig med al ønskelig tydelighed, at det, regeringen er udsat for her, er noget, den ikke kan håndtere. Den kan ikke klare problemet. Sagsbehandlingstiderne er stadig væk enorme. Tallene er stadig væk enorme. De lærere, der på mirakuløs vis forsøger at lære nogle indvandrede og flygtninge det danske sprog det ene år, bliver beskæmmede over at opleve, at det samme antal eller flere kommer det næste år. Og de havde egentlig brug for at vedligeholde den integration og den sprogundervisning, der var i gang for de første, der kom ind og skulle undervises. Det er jo utrolige problemer, man står over for.

Derfor er det, som regeringen kommer med, totalt uden virkning. Det er vores opfattelse, og vi tror, det kommer til at holde stik. Det er en møllesten om vores udvikling her i samfundet, og hvis ikke vi gør noget ved det nu, bliver problemerne bare desto større fremover. Men det er regeringen åbenbart ligeglad med. Den beskæftiger sig kun med nogle smådetaljer, og nu vil den åbenbart have en ny behandling af de her smådetaljer. Og hvad kommer der så ud af det? Ingenting, det er og bliver ingenting, der kommer ud af det.